

SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2016)0309

Priprave na povolilno revizijo večletnega finančnega okvira 2014–2020: prispevek Parlamenta pred predložitvijo predloga Komisije

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. julija 2016 o pripravah na povolilno revizijo večletnega finančnega okvira 2014–2020: prispevek Parlamenta pred predložitvijo predloga Komisije (2015/2353(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 311, 312 in 323 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020¹, zlasti člena 2,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) 2015/623 z dne 21. aprila 2015 o spremembi Uredbe (EU, Euratom) št. 1311/2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020²,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2014/335/EU, Euratom z dne 26. maja 2014 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije³,
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju⁴,
- ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. aprila 2014 z naslovom "Pogajanja o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020: pridobljene izkušnje in pot

¹ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

² UL L 103, 22.4.2015, str. 1.

³ UL L 168, 7.6.2014, str. 105.

⁴ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁵ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

naprej"¹,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. decembra 2013 o odnosih Evropskega parlamenta z institucijami, ki zastopajo nacionalne vlade²,
 - ob upoštevanju svojih z resolucij z dne 19. novembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020³ in o sklenitvi medinstitucionalnega sporazuma o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju⁴,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 3. julija 2013 o političnem sporazumu o večletnem finančnem okviru 2014–2020⁵,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. marca 2013 o večletnem finančnem okviru⁶,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. oktobra 2012 v interesu doseganja pozitivnega izida postopka odobritve večletnega finančnega okvira 2014–2020⁷,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. junija 2011 z naslovom "Vlaganje v prihodnost: novi večletni finančni okvir za konkurenčno, trajnostno in vključujočo Evropo"⁸,
 - ob upoštevanju medinstitucionalne skupne izjave o vključevanju načela enakosti med spoloma, priložene večletnemu finančnemu okviru,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 15. junija 2016 o vmesni reviziji večletnega finančnega okvira,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun in mnenj Odbora za zunanje zadeve, Odbora za razvoj, Odbora za mednarodno trgovino, Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, Odbora za promet in turizem, Odbora za regionalni razvoj, Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, Odbora za kulturo in izobraževanje, Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, Odbora za ustavne zadeve in Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A8-0224/2016),
- A. ker je bil sedanji večletni finančni okvir prvič sprejet na podlagi novih določb Lizbonske pogodbe, v skladu s katerimi Svet po posebnem zakonodajnem postopku soglasno sprejme uredbo o večletnem finančnem okviru, še prej pa pridobi soglasje Evropskega parlamenta;
- B. ker je sedanji večletni finančni okvir, ki je bil sprejet leta 2013, prilagojen takratnim

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0378.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0599.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0455.

⁴ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0456.

⁵ UL C 75, 26.2.2016, str. 47.

⁶ UL C 36, 29.1.2016, str. 49.

⁷ UL C 68 E, 7.3.2014, str. 1.

⁸ UL C 380 E, 11.12.2012, str. 89.

prednostnim nalogam Unije; ker se bo EU v naslednjih letih soočala z izzivi, ki ob odobritvi večletnega finančnega okvira niso bili predvideni; ker so se prednostne naloge, ki jih financira EU, pomnožile, večletni finančni okvir pa se ni spremenil;

- C. ker se je Parlament zavzel za klavzulo o povolilni reviziji, da bi zagotovil demokratično legitimnost novega večletnega finančnega okvira ter novi Komisiji in novo izvoljenemu Parlamentu dal priložnost za ponovno potrditev in oceno političnih in proračunskih prednostnih nalog EU z ustrezno prilagoditvijo večletnega finančnega okvira;
- D. ker je bil sporazum o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 rezultat dolgih in napornih pogajanj, ki so potekala v zelo težkih socialnih, gospodarskih in finančnih razmerah; ker se je zaradi tega splošna raven večletnega finančnega okvira v primerjavi s prejšnjim programskim obdobjem dejansko zmanjšala;
- E. ker se je Parlament, ki politično ni mogel spremeniti skupnih zneskov iz večletnega finančnega okvira, ki jih je določil Evropski svet, uspešno dogovoril, da se v uredbo o večletnem finančnem okviru vključi poseben člen, ki se nanaša na obvezen in celovit pregled/revizijo večletnega finančnega okvira, oblikovanje novih in okrepljenih določb o prožnosti ter ustanovitev delovne skupine na visoki ravni za lastna sredstva;

Pravni okvir in obseg vmesnega pregleda/revizije

1. opozarja, da mora Komisija v skladu s členom 2 uredbe o večletnem finančnem okviru pred koncem leta 2016 predložiti obvezen pregled delovanja večletnega finančnega okvira ter pri tem v celoti upoštevati takratne gospodarske razmere in najnovejše makroekonomske napovedi, temu pregledu pa po potrebi priloži zakonodajni predlog za revizijo uredbe o večletnem finančnem okviru;
2. v zvezi s tem meni, da je cilj pregleda oceniti in ovrednotiti delovanje večletnega finančnega okvira glede na njegovo izvajanje, nove gospodarske razmere in druge nove dogodke in bi pregled kot tak lahko ohranil zakonodajni status quo, revizija pa pomeni spremembo uredbe o večletnem finančnem okviru, ki (poleg zakonodajnih določb) vključuje tudi zgornje meje večletnega finančnega okvira, ob ustreznem upoštevanju člena 312 PDEU in omejitev obsega revizije večletnega finančnega okvira iz zadnjega stavka člena 2 uredbe o večletnem finančnem okviru; opozarja, da ta člen določa, da se z revizijo ne znižajo predhodno dodeljena sredstva za posamezne države; opozarja, da za revizijo večletnega finančnega okvira ni bila določena nobena druga omejitev, zato je mogoče povišati njegove zgornje meje; v zvezi s tem poudarja, da člen 323 PDEU določa, da se zagotovijo finančna sredstva, ki Uniji omogočajo izpolnjevanje njenih pravnih obveznosti do tretjih strani;
3. opozarja, da člen 311 PDEU določa, da si Unija za doseganje svojih ciljev in izvajanje svojih politik zagotovi potrebna sredstva; zato meni, da bi bila osnovna zahteva prava zvišati zgornje meje, če bi bilo pri pregledu ugotovljeno, da so trenutne zgornje meje prenizke;
4. poudarja, da člen 17 uredbe o večletnem finančnem okviru omogoča revizijo tega okvira v nepredvidenih okoliščinah; opozarja na razsežnost kriz, ki so prizadele Unijo od sprejetja sedanjega večletnega finančnega okvira v letu 2013;
5. poudarja, da ta resolucija obsega zgolj analizo proračunskih vidikov delovanja

večletnega finančnega okvira in da ne posega v pravne podlage za področno zakonodajo; vendar ugotavlja, da so v številnih politikah in programih EU predvidene lastne zahteve za pregled/revizijo, ki so načrtovane predvsem za leto 2017;

I. Pregled večletnega finančnega okvira – ocena prvih let

6. meni, da bi morali pri pregledu večletnega finančnega okvira leta 2016 proučiti več resnih kriz in novih političnih pobud, skupaj z njihovimi proračunskimi posledicami, ki ob sprejetju večletnega finančnega okvira niso bile predvidene; je med drugim seznanjen z migracijsko in begunsko krizo, zunanji izrednimi razmerami, notranji varnostnimi vprašanji, krizo v kmetijstvu, financiranjem Evropskega sklada za strateške naložbe (EFSI), plačilno krizo v okviru proračuna EU, vztrajno visoko stopnjo brezposelnosti, zlasti med mladimi, pa tudi z revščino in socialno izključenostjo; poleg tega poudarja nedavni mednarodni sporazum o podnebnih spremembah in vse večjemu pritisku na razvojno politiko; opaža, da je bila za financiranje dodatnih perečih potreb nujna neprimerljiva uporaba prožnih mehanizmov in posebnih instrumentov večletnega finančnega okvira, saj so se zgornje meje večletnega finančnega okvira v nekaterih razdelkih izkazale za prestroge; meni, da je bil večletni finančni okvir v zadnjih dveh letih pravzaprav na robu svojih zmogljivosti;
7. poudarja, da mora proračun EU ustrezati političnim in strateškim prednostnim nalogam EU in zagotavljati ravnotežje med dolgoročnimi prednostnimi nalogami in novimi izzivi; glede tega poudarja ključno vlogo, ki jo mora imeti proračun EU pri doseganju dogovorjene strategije EU 2020, ki je njena glavna usmeritev in prednostna naloga; zato meni, da bi morali pri pregledu večletnega finančnega okvira izvesti kvalitativno analizo o tem, ali so bili uresničeni cilji te strategije in v kolikšni meri; vztraja, da bi morali pri tem tudi oceniti, ali bodo finančna sredstva, namenjena tej strategiji za preostala leta sedanjega večletnega finančnega okvira, zadostovala za njeno uspešno izvajanje;

A. Ključni dogodki in izzivi

Migracijska in begunska kriza

8. poudarja, da imajo spopadi v Siriji, na Bližnjem vzhodu in v več afriških regijah humanitarne in migracijske posledice brez primere; opozarja, da je to neposredno vplivalo na EU, saj je zgolj v letu 2015 v Evropo prišlo več kot milijon beguncev, v naslednjih letih pa se jih pričakuje še več; opozarja, da je ta kriza povzročila velik finančni odziv EU, zato je znatno vplivala na proračun EU, zlasti na razdelka 3 (Varnost in državljanstvo) in 4 (Evropa v svetu);
9. opozarja, da so v letu 2015 dodatni ukrepi, ki so bili odobreni v skladu z evropsko agendo o migracijah, neposredno vplivali na proračun, kot to odražata zlasti spremembi proračuna št. 5/2015 in 7/2015; poleg tega opozarja, da je bila odobrena uporaba dodatnih 1 506 milijonov EUR iz proračuna EU za leto 2016 z uporabo instrumenta prilagodljivosti, da bi zagotovili dodatna sredstva za ukrepe iz razdelka 3 (Varnost in državljanstvo), povezane z migracijami/begunci, kot je povečanje Sklada za azil, migracije in vključevanje in Sklada za notranjo varnost, ter sredstva za tri agencije, povezane z migracijami, in sicer za Frontex, Evropski azilni podporni urad (EASO) in Europol;

10. ugotavlja, da so zgoraj navedene proračunske odločitve popolnoma izčrpale majhne razlike, ki so bile na voljo v tem razdelku, in privedle do dejanske revizije zgornjih mej razdelka 3; poleg tega opozarja na nove predloge Komisije, ki naj bi vplivali na proračun EU, zlasti predlog za prenovitev uredbe Dublin III s skupnim proračunskim vplivom 1 829 milijonov EUR za preostanek obdobja večletnega finančnega okvira, predlog za ustanovitev Evropske agencije za mejno in obalno stražo s skupnim proračunom v višini 1.212 milijonov EUR za preostanek obdobja večletnega finančnega okvira in novi mehanizem za podporo v izrednih razmerah s predvidenim učinkom v višini najmanj 700 milijonov EUR v obdobju 2016–2018; poudarja, da je stanje tako kritično, da je bilo treba dodatna sredstva, ki so bila novembra 2015 odobrena za Sklad za migracije, azil in vključevanje, marca 2016 zmanjšati, da so se lahko financirale še nujnejše potrebe, kot je potreba po zagotavljanju humanitarne pomoči v EU, ki jih obravnava zgoraj omenjeni novi mehanizem za podporo v izrednih razmerah;
11. meni, da je za rešitev evropske migracijske in begunske krize potreben evropski pristop, ki temelji na solidarnosti in pravični porazdelitvi bremena; v zvezi s tem poudarja, da bi bilo treba s proračunom EU podpreti države članice in jih razbremeniti stroškov, povezanih s sprejemanjem beguncev, saj bi s tem odpravili pritisk na proračune tistih držav članic, ki se spopadajo s posebej visokim dotokom beguncev; poudarja, da bo ta pristop ustvaril sinergije, prav tako pa je uspešen in stroškovno učinkovit za vse države članice;
12. poudarja, da se znatna, a še vedno nezadostna proračunska sredstva uporabljajo za odpravljanje temeljnih vzrokov begunske in migracijske krize, in sicer s krepitvijo posebnih programov EU iz razdelka 4; spominja na sprejete ukrepe, kot so prerazporeditve v korist ukrepom, povezanim z migracijami/begunci, v višini 170 milijonov EUR v letu 2015, odobritev dodatnih 130 milijonov EUR iz razdelka 4 za dejavnosti, povezane z migracijami/begunci, v letu 2016 ter prerazporeditev 430 milijonov EUR v okviru instrumenta za predpristopno pomoč, instrumenta za razvojno sodelovanje in evropskega instrumenta sosedstva; poleg tega spominja, da je Komisija za obravnavo zunanje razsežnosti migracijske in begunske krize predložila številne dodatne predloge, ki vplivajo na proračun EU, kot sta predloga za vzpostavitev skrbniških skladov EU (skrbniškega sklada Madad in nujnega skrbniškega sklada Evropske unije za Afriko s pričakovanim začetnim vplivom na proračun v višini 570 milijonov EUR oziroma 405 milijonov EUR) in instrumenta za begunce v Turčiji, za katerega naj bi se iz proračuna EU dodelila 1 milijarda EUR, pri čemer niso upoštevana morebitna dodatna finančna sredstva; poudarja, da lahko dodaten pritisk na proračun Unije povzročijo novi načrtovani ukrepi, ki jih je napovedala Komisija, kot je „londonska zaveza“, ali dogodki, kot je vrh EU in Turčije, ki je potekal 18. marca 2016; poudarja, da bi morala dodatna prihodnja proračunska sredstva omogočiti tudi vključitev najranljivejših migrantov, zlasti žensk, otrok in skupine LGBTI; vendar je zaskrbljen, da bodo zaradi razsežnosti problemov, s katerimi se sooča EU, potrebni še nadaljnji ukrepi;
13. ugotavlja, da v času sklenitve večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020 ni bilo mogoče predvideti razsežnosti migrantske in begunske krize ter finančnih posledic ukrepov, s katerimi Komisija obravnava to vprašanje; poudarja, da je morala EU zaradi pomanjkanja zadostnih sredstev vzpostaviti ad hoc „spremljevalne“ instrumente, ki se skupno financirajo iz proračunov držav članic, proračuna EU in Evropskega razvojnega sklada, in sicer skrbniški skladi EU (skrbniški sklad Madad in nujni skrbniški sklad EU za Afriko) ter instrument za begunce v Turčiji; spominja, da je zaradi neobstoja splošne

proračunske strategije za obravnavo migrantske in begunske krize Parlament pri odločitvi o uporabi proračunskih sredstev EU odrinjen na obrobje; poudarja, da povečevanje števila takšnih instrumentov povzroča težave glede odgovornosti in demokratičnega nadzora v EU in jih je treba rešiti; poleg tega obžaluje, da države članice še zdaleč niso prispevale k skrbniškim skladom, kot je bilo pričakovano, zaradi česar je ogrožen uspeh teh skladov; ponovno poziva države članice, naj nemudoma izpolnijo svoje obveznosti in dolžnosti;

Nizka raven naložb

14. opozarja, da je od začetka svetovne gospodarske in finančne krize raven naložb v EU nizka in nezadostna; zlasti ugotavlja, da so bile leta 2014 skupne naložbe 15 % pod ravno iz leta 2007, kar pomeni, da so bile naložbe manjše za 430 milijard EUR; meni, da padajoče naložbe upočasnjujejo okrevanje gospodarstva ter neposredno vplivajo na rast, delovna mesta in konkurenčnost;
15. poudarja, da je Komisija leta 2014 kot odziv na ta pereč problem predlagala naložbeni načrt za Evropo in ustanovitev Evropskega sklada za strateške naložbe, da bi sprostila 315 milijonov EUR novih naložb v realni sektor; ponovno izraža odločno zavezanost Evropskemu skladu za strateške naložbe, ki bo predvidoma močno in ciljno spodbudil gospodarske sektorje, pomembne za rast in zaposlovanje; ugotavlja, da so številni projekti in dejavnosti že odobreni in se izvajajo; ugotavlja, da se jamstvo Unije za Evropski sklad za strateške naložbe krije iz jamstvenega sklada v višini 8 milijard EUR, ki je določen v proračunu EU;
16. spominja, da so se finančna sredstva, ki so bila dodeljena dvema pomembnima programoma EU, in sicer Obzorju 2020 in instrumentu za povezovanje Evrope (IPE), zaradi zagotovitve dodatnih finančnih sredstev zmanjšala za 2,2 milijarde EUR oziroma 2,8 milijarde EUR, preostale 3 milijarde EUR pa so krite iz nerazporejenih razlik večletnega finančnega okvira; poudarja, da se je Parlament med pogajanjmi za Evropski sklad za strateške naložbe zavezal, da bo čim bolj zmanjšal negativni vpliv na programa, katerih finančna sredstva so bila določena šele leta 2013 in so se precej zmanjšala v primerjavi s predlogom Komisije že med pogajanjmi za večletni finančni okvir 2014–2020;
17. obžaluje, da je del proračuna EU, ki je namenjen raziskavam in inovacijam, pogosto prvi na vrsti za zmanjšanje sredstev v proračunu; ugotavlja, da programi za raziskave in inovacije ustvarjajo dodano vrednost EU, in poudarja, da imajo bistveno vlogo pri podpiranju konkurenčnosti ter posledično zagotavljajo prihodnjo rast in dolgoročno blaginjo Unije;
18. v zvezi s tem poudarja, da so bila v skladu s členom 15 uredbe o večletnem finančnem okviru v obdobju 2014–2015 predhodno zagotovljena sredstva za programa Obzorje 2020 (200 milijonov EUR za Evropski raziskovalni svet in ukrepe Marie Skłodowske-Curie) in COSME (50 milijonov EUR), da bi delno nadomestili zmanjšanje odobrenih sredstev med letoma 2013 in 2014; ugotavlja, da predhodna zagotovitev sredstev ne spremeni skupnih finančnih sredstev za programa, kar vodi do manj odobritev za drugo polovico večletnega finančnega okvira; kljub temu poudarja, da so bila predhodno zagotovljena sredstva za programa Obzorje 2020 in COSME v celoti porabljena, kar dokazuje, da sta programa zelo uspešna in da bi lahko porabila še več sredstev;

19. poleg tega z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da se je stopnja uspešnosti programa Obzorje 2020 zmanjšala z 20-22-odstotne uspešnosti njegovega predhodnika (FP7) v prejšnjem programskem obdobju na 13-odstotno uspešnost; obžaluje, da posledično finančna sredstva EU prejme manj visokokakovostnih projektov na področju raziskav in inovacij; podobno ugotavlja, da so številne visokokakovostne vloge v zvezi z instrumentom za povezovanje Evrope zavrnjene zaradi nezadostnih proračunskih sredstev;

Brezposelnost mladih

20. poudarja, da je brezposelnost mladih še vedno izjemno visoka ter eden najbolj perečih in najresnejših problemov, s katerimi se trenutno sooča EU; poudarja, da je bilo februarja 2016 v Uniji brezposelnih 4,4 milijona mladih, mlajših od 25 let, in da je v številnih državah članicah brezposelnih več kot 40 % mladih, v nekaterih regijah pa celo več kot 60 %; poudarja, da je stopnja zaposlenosti v EU precej pod ciljem iz strategije Evropa 2020; zaradi tega poudarja, da preveč mladim grozi socialna izključenost in da bi bilo treba sprejeti več posebnih ukrepov o vključitvi mladih, ki niso zaposleni ter se ne izobražujejo ali usposablajo; poudarja, da količina visoko izobraženih in dobro usposobljenih delavcev pomembno vpliva na konkurenčnost, sposobnost za inovacije in produktivnost Evrope; glede tega poudarja, da je treba vlagati v naložbe, usposabljanje, mlade in kulturo; poleg tega priznava pomen strategije za mlade EU za obdobje 2010–2018;
21. poudarja, da se s proračunom EU znatno prispeva k boju proti brezposelnosti, zlasti z Evropskim socialnim skladom in pobudo za zaposlovanje mladih; opozarja na navedbo Komisije, da je bilo imenovanje organov za izvajanje glavni izziv za finančne tokove programa; poudarja, da sedanji podatki kljub začetnim zamudam pri imenovanju in izvajanju pobude za zaposlovanje mladih kažejo na polno zmogljivost, ki je bila delno dosežena s precejšnjim povečanjem vnaprejšnjega financiranja tega programa; ugotavlja, da bo Komisija kmalu končala oceno te pobude, in pričakuje, da bodo uvedene potrebne prilagoditve za zagotovitev njenega uspešnega izvajanja; meni, da bi v tem smislu lahko predlagani program za podporo strukturnim reformam precej pomagal k izboljšanju upravne zmogljivosti v državah članicah; poudarja, da morajo ustrezni deležniki, vključno z mladinskimi organizacijami, stalno ocenjevati uspešnost pobude za zaposlovanje mladih;
22. je posebno zaskrbljen, ker od leta 2016 ni nobenih novih odobritev za prevzem obveznosti za pobudo za zaposlovanje mladih, saj so bila vsa prvotna finančna sredstva predhodno zagotovljena v obdobju 2014–2015 (člen 15 uredbe o večletnem finančnem okviru); poudarja, da namen Parlamenta pri podpiranju te predhodne zagotovitve sredstev nikoli ni bil končati pobude po zgolj dveh letih financiranja in da so bili za zagotovitev nadaljevanja pobude vzpostavljeni drugi mehanizmi iz večletnega finančnega okvira, kot je skupna razlika v okviru obveznosti; vendar spominja, da je bila skupna razlika v okviru obveznosti do sedaj uporabljena samo za financiranje Evropskega sklada za strateške naložbe; poleg tega ugotavlja, da so bila na podlagi istega člena v prvih dveh letih tega obdobja v celoti predhodno zagotovljene odobritve za Erasmus+ (150 milijonov EUR), ki je še en program EU, ki znatno prispeva k izboljšanju zaposljivosti mladih; spominja, da bi po podatkih Mednarodne organizacije dela (ILO) učinkovito jamstvo za mlade na ravni Evropske unije države euroobmočja stalo 21 milijard EUR na leto;

Notranja varnost

23. želi spomniti na nedavne teroristične napade v Franciji in Belgiji ter na povečano stopnjo ogroženosti v drugih državah članicah, zaradi česar so potrebni bolj usklajeni in okrepljeni ukrepi na ravni EU; poudarja, da Unija že ima ustrezen instrument v obliki Sklada za notranjo varnost in številne agencije, ki delujejo na tem področju in se soočajo z vse večjimi pritiski; meni, da bo na tem področju potrebnega več evropskega ukrepanja in več finančnih sredstev, da bi se lahko ustrezno odzvali na te grožnje; poudarja, da bo treba za tesnejše sodelovanje na tem področju zaposliti več osebja v ustreznih agencijah, kar lahko povzroči dodatne pritiske na proračun EU, in želi spomniti, da je bilo število osebja v Evropskem centru za boj proti terorizmu in Europolu povečano s preusmeritvijo sredstev iz Sklada za notranjo varnost;
24. poudarja, da bo Eurojust zaradi ukrepov in zakonodajnih predlogov za tesnejše pravosodno sodelovanje potreboval vse več dodatnih finančnih in kadrovskih virov, kar bo vplivalo na proračun EU;

Krize v kmetijskem sektorju

25. poudarja, da je razlika do že tako nizkih zgornjih meja za skupno kmetijsko politiko do leta 2020 veliko manjša kot v prejšnjih večletnih finančnih okvirih, sektor pa se srečuje s številnejšimi izzivi; poudarja, da je ta politika odločilnega pomena za prihodke številnih kmetov, zlasti v kriznih časih, in da je letna stopnja črpanja visoka – znaša skoraj 100 %; opozarja, da se evropski kmetje od začetka sedanjega večletnega finančnega okvira soočajo s številnimi krizami, predvsem v sektorju mlečnih izdelkov, svinjine, govedine, sadja in zelenjave, in z dolgoročnimi negativnimi posledicami zaradi izgub, ki so nastale zaradi ruskega embarga na kmetijske proizvode; se zaveda, da bodo leta 2017 odpravljene kvote za sladkor ter da utegne to vplivati na sektor sladkorja, pri čemer bi bilo treba posvetiti pozornost posebnim potrebam najbolj oddaljenih regij; želi poudariti proračunski vpliv nujnih ukrepov, ki so bili sprejeti kot odziv na te krize, vključno s 500 milijoni EUR iz proračuna za leto 2016 in 300 milijoni EUR za leto 2015, in so se financirali iz razlike do zgornje meje v razdelku 2; poudarja, da bi vsako zmanjševanje sredstev na tem področju ogrozilo teritorialno kohezijo, zlasti na podeželju; poleg tega nasprotuje vsem premikom v smeri ponovne nacionalizacije kmetijske politike, saj bi to povzročilo motnje na trgu in nepošteno konkurenco med kmeti;

Okoljski izzivi

26. ima pomisleke, ker ni bil dosežen cilj, da bi vsaj 20 % proračuna EU (v okviru sedanjega večletnega finančnega okvira) namenili za ukrepe v zvezi s podnebnimi spremembami, in ker je Komisija z metodologijo vključevanja izračunala, da se v ta namen porabi samo okoli 12,7 % letnega proračuna EU; poudarja, da so potrebe po financiranju podnebnih ukrepov, varstva biotske raznovrstnosti in trajnostne rabe naravnih virov precejšnje in se bodo zaradi učinkov neprestanih svetovnih podnebnih sprememb še povečale; poleg tega je seznanjen s podnebnim dogovorom COP21, doseženega leta 2015 na konferenci pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov v Parizu;

Ekonomska, socialna in teritorialna kohezija

27. želi opomniti, da je kohezijska politika glavna naložbena politika Unije za zmanjševanje ekonomskih, socialnih in teritorialnih razlik med vsemi regijami EU in s tem za izboljševanje kakovosti življenja evropskih državljanov; poudarja, da ima ta politika pomembno vlogo pri izvajanju strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast, predvsem z jasno razporeditvijo sredstev za podnebne ukrepe in socialne cilje, zlasti za preprečevanje vse večje revščine, vključno z revščino otrok, neenakosti in socialne izključenosti ter za spodbujanje zaposlovanja; poziva Komisijo, naj spremlja popolno izvajanje zgoraj naštetih ciljev; poleg tega meni, da lahko strukturni skladi ob upoštevanju že dodeljenih nacionalnih sredstev pomembno prispevajo k reševanju novonastajajočih izzivov, na primer posledic begunske krize;

Naraščajoči pritiski na razvojno in sosedsko politiko

28. se zaveda, da zaradi konfliktov in vojn vse bolj naraščajo svetovne potrebe po humanitarni pomoči in zmanjševanju tveganja naravnih nesreč; želi spomniti na sporazum iz Adis Abebe, kjer so voditelji držav in vlad potrdili svojo odločno politično zavezanost doseganju ciljev trajnostnega razvoja, in se zaveda, da so za to potrebna ustrezna sredstva; želi spomniti na nedavno obnovljeno zavezo EU, da bo zvišala svojo uradno razvojno pomoč na 0,7 % BND in namenila vsaj 20 % te pomoči namenila osnovnim socialnim storitvam, pri tem pa se osredotočila na izobraževanje in zdravje; zavrača vsakršno uporabo razvojne pomoči za cilje, ki niso povezani z razvojem;
29. opozarja, da so tudi geopolitične razmere v vzhodnem sosedstvu negotove; poudarja, da ima proračun EU pomembno vlogo pri stabiliziranju razmer tako v južnem kot vzhodnem sosedstvu EU, pa tudi pri reševanju teh izzivov z nudenjem pomoči državam, ki že izvajajo pridružitvene sporazume, da bi pospešili nadaljevanje reform ter poglobili odnose med EU in temi državami;

Vključevanje načela enakosti spolov

30. pozdravlja vmesni pregled večletnega finančnega okvira kot priložnost za večji napredek pri učinkovitejšem vključevanju načela enakosti spolov spola v večletni finančni okvir ter izvajanju in spremljanju skupne izjave v zvezi s tem, ki mu je priložena;

Zaostanki pri plačilih

31. opozarja na kopičenje zaostankov pri neplačanih računih v prejšnjem večletnem finančnem okviru (za obdobje 2007–2013), ki so z ravni 5 milijard EUR ob koncu leta 2010 narasli na neverjetnih 11 milijard EUR ob koncu leta 2011, na 16 milijard EUR ob koncu leta 2012 in na 23,4 milijarde EUR ob koncu leta 2013; svari, da so se ti zaostanki razširili na sedanji večletni finančni okvir (za obdobje 2014–2020) in ob koncu leta 2014 dosegli doslej najvišjo vrednost: 24,7 milijarde EUR; poudarja, da je bil na vztrajne zahteve Parlamenta dosežen dogovor o plačilnem načrtu, da bi zmanjšali zaostanke pri neporavnanih zahtevkih za plačila, povezanih s kohezijsko politiko, za obdobje 2007–2013 na „običajno“ raven 2 milijardi EUR do konca leta 2016; poudarja, da so neplačani računi za obdobje 2007–2013 na področju kohezijske politike ob koncu leta 2015 znašali 8,2 milijarde EUR, ta znesek pa naj bi se do konca leta 2016 zmanjšal na manj kot 2 milijardi EUR; ugotavlja, da to zmanjšanje pomeni le začasno ublažitev, saj je zgolj posledica predloženih zahtevkov za plačila za programa 2007–2013 in 2014–2020, ki so nižji od napovedanih; obžaluje, da niso bili sprejeti ukrepi za odpravo

skritih zaostankov iz drugih razdelkov; želi opozoriti, da bi se lahko ob izteku sedanjega večletnega finančnega okvira ponovile razmere iz let 2012–2014, če ne bodo sprejeti konkretni ukrepi;

32. obžaluje, da ima ta plačilna kriza tako resne posledice, saj vpliva na upravičence proračuna EU, kot so študentje, univerze, mala in srednja podjetja, raziskovalci, nevladne organizacije, lokalne in regionalne oblasti ter drugi upravičenci; opozarja zlasti na izredno pomanjkanje plačil na področju humanitarnih dejavnosti leta 2014, kar je negativno vplivalo na dejavnosti EU za reševanje življenj; opozarja, da je morala Komisija uporabiti blažilne ukrepe, in sicer je zmanjšala deleže predhodnega financiranja ter odložila razpise za zbiranje predlogov/javnih razpisov in s tem povezano oddajo naročil; opozarja, da se je zaradi splošnega pomanjkanja plačil umetno upočasnilo izvajanje novih programov za obdobje 2014–2020, v letu 2014 je na primer prišlo do umetne zamude pri razpisih za zbiranje predlogov v okviru programa Obzorje 2020, vrednih 1 milijardo EUR, s čimer naj bi zagotovili, da bodo plačila zapadla leta 2015 namesto leta 2014; poleg tega poudarja, da kazni za zamude pri plačilih bremenijo proračun EU, v letih 2014 in 2015 pa so znašale približno 3 milijone EUR;

B. Obsežna uporaba določb večletnega finančnega okvira o prožnosti

33. poudarja, da je proračunski organ za zagotovitev dodatnih odobritev, ki so od leta 2014 potrebne za odzivanje na krize ali za financiranje novih političnih prednostnih nalog, po izčrpanju vseh razpoložljivih razlik odobril znatno uporabo določb o prožnosti in posebnih instrumentov iz uredbe o večletnem finančnem okviru; opozarja, da je bilo več teh določb neposredna posledica predlogov Evropskega parlamenta, ki je med ključne zahteve pri pogajanjih o večletnem finančnem okviru uvrstil poziv k največji možni prožnosti;
34. ugotavlja, da so bili posebni instrumenti uporabljeni za reševanje begunske in migracijske krize (leta 2016 sta bila v celoti izčrpana instrument prilagodljivosti (1530 milijonov EUR) in rezerva za nujno pomoč (150 milijonov EUR)), za problem pomanjkanja plačil (leta 2015 je bila aktivirana varnostna rezerva (3,16 milijarde EUR)) in za financiranje jamstvenega sklada Evropskega sklada za strateške naložbe (leta 2014 je bila v celoti porabljena varnostna rezerva za obveznosti (543 milijonov EUR)); opozarja, da je odločitev o sprostitev varnostne rezerve pri plačilih povezana z zmanjšanjem zgornjih mej plačil za obdobje 2018–2020;
35. predvideva, da bi se morala za vse nadaljnje potrebe, ki se bodo v letu 2016 pojavile v zvezi z migracijsko in begunsko krizo, vključno s tranšo v višini 200 milijonov EUR za novi instrument za zagotavljanje podpore v Uniji v izrednih razmerah, takoj ko bo potrebno, sprostiti varnostna rezerva; opozarja, da v razdelku 3 ni več na voljo nobenih razlik, instrument prilagodljivosti pa je bil za to leto že v celoti izčrpan; predlaga, da se raziščejo še druge možnosti za prožno odzivanje na nove izzive;
36. opozarja, da zakonodajna prilagodljivost, določena v točki 17 medinstitucionalnega sporazuma, omogoča povečanje skupnih sredstev programov, sprejetih po rednem zakonodajnem postopku, do +/-10 % v sedemletnem obdobju; ugotavlja, da „nove, objektivne, dolgoročne okoliščine“ proračunskemu organu omogočajo še večji odmik od prvotnih sredstev; pozdravlja, da je bila ta določba že uporabljena, zato da se je Unija mogla odzvati na nepredvidene dogodke z znatnim povečanjem prvotnih sredstev, ki so vsako leto dodeljena programom, kot je Sklad za azil, migracije in vključevanje;

II. Vmesna revizija večletnega finančnega okvira – nujna zahteva

37. na podlagi zgornje analize meni, da pregled delovanja sedanjega večletnega finančnega okvira navaja na sklep, da je nujno potrebna resnična vmesna revizija večletnega finančnega okvira, kot je določena v ustrezni uredbi, če naj se Unija učinkovito spoprime s številnimi izzivi in hkrati izpolni svoje politične cilje; opozarja, da ostaja glavna prednostna naloga, ki se podpira s proračunom EU, uresničevanje strategije Evropa 2020; poudarja, da mora biti v proračunu EU dovolj denarja za učinkovito zagotavljanje naložb, ki bodo spodbujale rast in zaposlovanje, gospodarsko, socialno in teritorialno kohezijo ter solidarnost;
38. poziva Komisijo, naj pri pripravi zakonodajnega predloga upošteva naslednje zahteve Parlamenta glede sprememb uredbe o večletnem finančnem okviru v zvezi z zneski in nekaterimi določbami, ki se nanašajo na delovanje večletnega finančnega okvira in se morajo uporabljati že za sedanji okvir;
39. poudarja, da sta za jesen 2016 predvidena dva zakonodajna predloga s pomembnimi posledicami za proračun, namreč podaljšanje Evropskega sklada za strateške naložbe in vzpostavitev zunanjega naložbenega načrta; pričakuje, da bodo vse informacije v zvezi s financiranjem teh predlogov na voljo takoj, ko bo mogoče, tako da bosta ustrezno upoštevana pri pogajanjih o vmesnem pregledu večletnega finančnega okvira; ponavlja svoje načelno stališče, da nove politične pobude ne bi smele biti financirane na škodo obstoječih programov in politik EU;
40. poudarja, da je treba spremembe, ki so bile dogovorjene med vmesnim pregledom večletnega finančnega okvira, nemudoma izvesti in vključiti že v proračun EU za leto 2017; zato poziva Komisijo, naj čim prej predstavi svoj zakonodajni predlog za revizijo uredbe o večletnem finančnem okviru, s tem pa omogoči vzporedna pogajanja o reviziji večletnega finančnega okvira in o proračunu 2017 ter pripomore k pravočasnemu dogovoru o tem;
41. je seznanjen z izidom referendum v Združenem kraljestvu 23. junija 2016; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj proračunskemu organu zagotovi vse ustrezne informacije o morebitnih proračunskih posledicah referendum, brez poseganja v rezultate prihodnjih pogajanj med Združenim kraljestvom in EU;
42. ugotavlja, da je EU veliko prispevala k spodbujanju miru in sprave na Irskem, zlasti s programi PEACE, ki so ciljno usmerjeni na Severno Irsko in mejne okraje na jugu; ugotavlja, da bi lahko zaradi referendum v Združenem kraljestvu prišlo do hudih težav v mirovnem procesu, kar bi ogrozilo neokrnjenost tega procesa in Velikonočnega sporazuma; poziva Komisijo, naj mirovni proces še naprej podpira z nadaljnjim financiranjem programa PEACE;

A. Zahteve Parlamenta za drugo polovico večletnega finančnega okvira

Zneski iz večletnega finančnega okvira (obveznosti)

43. je prepričan, da bi moral biti v proračunu EU v celoti potrjen koncept obsežne politične in finančne podpore Evropskemu skladu za strateške naložbe, hkrati pa nove pobude ne bi smele biti financirane iz proračuna EU na škodo obstoječih programov in politik Unije; namerava uresničiti svojo zavezo, da bo v celoti nadomestil zmanjšanje sredstev

zaradi Evropskega sklada za strateške naložbe, ki je vplivalo na program Obzorje 2020 in instrument za povezovanje Evrope, da bosta lahko dosegla svoje cilje, določene pred komaj dvema letoma, in tako EU omogočila uresničevanje ciljev na področju raziskav in inovacij; obenem poudarja, da to ne bi smelo vplivati na raven financiranja drugih programov v podrazdelku 1a („Konkurenčnost za rast in delovna mesta), saj nesporno prispevajo k rasti, novim delovnim mestom in konkurenčnosti; meni, da razlika do zgornje meje v podrazdelku 1a ni dovolj velika za kritje teh potreb, zato poziva k povečanju zgornje meje;

44. močno podpira nadaljevanje pobude za zaposlovanje mladih kot sredstva za zagotavljanje nujnega odziva v boju proti brezposelnosti, in sicer po potrebnih prilagoditvah, ki bodo ugotovljene med ravno potekajočim ocenjevanjem; meni, da se to lahko doseže le z vsaj enako ravno dodeljenih proračunskih sredstev za pobudo za zaposlovanje mladih do konca sedanjega večletnega finančnega okvira, kot ji je bila letno dodeljena v prvih dveh letih tega obdobja (6 milijard EUR, izplačanih v obdobju 2014–2015), in sicer odvisno od prihodnje ocene Komisije; ugotavlja, da bi morali zato zgornje meje podrazdelka 1b popraviti navzgor, saj tu niso na voljo razlike do zgornje meje;
45. je trdno prepričan, da morajo skupna proračunska sredstva in predhodno dodeljena nacionalna sredstva za skupno kmetijsko politiko (tudi neposredna plačila), med revizijo večletnega finančnega okvira ostati nespremenjena; poudarja, da je pomembno zagotoviti, da se sredstva za Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo ne bodo zmanjšala, in tako omogočiti uresničevanje ciljev nedavne reforme skupne ribiške politike;
46. meni, da razsežnosti migracijske in begunske krize, ki jo povzročajo vojne in podnebne spremembe, dokazujejo, da lahko v prihodnjih letih iz teh razlogov pričakujemo dodatne potrebe v okviru razdelka 3 (Varnost in državljanstvo) z znatnimi proračunskimi posledicami; poleg tega poudarja, da bodo v tem razdelku potrebna dodatna finančna sredstva za podporo okrepljenemu ukrepanju na ravni EU za notranjo varnost v EU in boj proti terorizmu; poziva Komisijo, naj do konca sedanjega večletnega finančnega okvira čim prej pripravi najnovejšo oceno potrebnih proračunskih sredstev za odziv na vse izzive na teh področjih;
47. trdno je namreč prepričan, da razpoložljiva sredstva niti s sprostitevjo majhnih razlik, ki so na voljo v razdelku 3, niti z uporabo obstoječih določb o prožnosti ne bodo zadostovala za kritje večjih potreb v tem razdelku; zato poziva, naj se znatno okrepijo Sklad za migracije, azil in vključevanje, Sklad za notranjo varnost, agencije Unije, ki so na tem področju dobile nove operative pristojnosti (Frontex, Evropski azilni podporni urad, Europol, Eurojust in Agencija Evropske unije za temeljne pravice), pa tudi druge pobude, ki bi jih lahko izvajali; meni, da je treba zgornje meje v razdelku 3 popraviti navzgor;
48. pričakuje, da se bo v prihodnjih letih okrepilo usklajeno ukrepanje za učinkovito odzivanje na zunanjo razsežnost migracijske in begunske krize, zlasti za politično stabilizacijo evropskega sosodstva in podsaharske Afrike ter odpravo humanitarnih in ekonomskih vzrokov migracij, vse več pa bo tudi zahtevkov za financiranje iz razdelka 4 (Evropa po svetu); poudarja, da se ti zahtevki za dodatna finančna sredstva ne bi smeli uporabljati na škodo obstoječega zunanjega ukrepanja EU, vključno z razvojno politiko; zato poziva k zvišanju zgornjih meja v razdelku 4;

49. poziva k večji finančni podpori za tri evropske programe, ki neposredno zadevajo državljane, namreč Ustvarjalno Evropo, Evropo za državljane in Erasmus+, saj uvajajo nove subvencijske vrstice za ukrepanje v zvezi z vključevanjem in izobraževanjem beguncev in so v ospredju ukrepov, ki jih Unija in države članice izvajajo, da bi se izboljšale splošne socialne razmere, medsebojno razumevanje in sožitje v naših različnih družbah;

Zneski iz večletnega finančnega okvira (plačila)

50. meni, da je treba prednostno preprečiti pojav nove plačilne krize ob koncu sedanjega večletnega finančnega okvira; trdno verjame, da bi bilo treba storiti vse, da se prepreči kopičenje zaostankov pri neplačanih računih, kakor se je zgodilo v prejšnjem obdobju; poudarja pa, da se za takrat, ko bodo potrebe po plačilih dosegle običajni višek, že lahko predvideva znaten pritisk na plačila v drugi polovici večletnega finančnega okvira; meni, da je ta dodatni pritisk nastal zaradi izravnave varnostne rezerve pri že tako nizkih zgornjih mejah plačil v obdobju 2018–2020, precejšnjih zamud pri začetku novih programov v okviru deljenega opravljanja (vključno s pobudo za zaposlovanje mladih), plačilnega profila Evropskega sklada za strateške naložbe in dodatnih plačil, povezanih z nedavnim povečanjem obveznosti v zvezi z migracijsko in begunsko krizo;
51. želi spomniti, da so odobritve plačil običajna posledica minulih obveznosti; zato pričakuje, da bodo z dodatno okrepljenimi odobritvami za prevzem obveznosti ustrezno povečane tudi odobritve plačil, navzgor pa bodo popravljene tudi letne zgornje meje plačil; poleg tega meni, da je vmesni pregled/revizija večletnega finančnega okvira odlična priložnost za proučitev plačevanja in posodobljenih napovedi glede pričakovanega razvoja plačil do konca sedanjega večletnega finančnega okvira; meni, da bi morale vse tri institucije oblikovati skupen plačilni načrt za obdobje 2016–2020 in o njem sprejeti dogovor; vztraja, da bi se moral novi plačilni načrt opirati na dobro finančno poslovanje in ponuditi jasno strategijo za izpolnitev vseh plačilnih potreb v vseh razdelkih do konca sedanjega večletnega finančnega okvira, poleg tega pa bi moral preprečiti skrite zaostanke, ki jih poleg umetne upočasnitve pri izvajanju nekaterih večletnih programov povzroča tudi drugi blažilni ukrepi, kot je zmanjšanje stopenj prehodnega financiranja;
52. je odločen, da bo na nedvoumen način rešil vprašanje vključevanja plačil posebnih instrumentov iz večletnega finančnega okvira v proračun; opozarja na nerešeni spor zaradi različnih razlag med Komisijo in Parlamentom na eni strani ter Svetom na drugi, ki je bil zadnja leta v ospredju proračunskih pogajanj; ponavlja svoje dolgoletno stališče, da bi bilo treba tudi odobritve plačil, ki so posledica uporabe posebnih instrumentov v odobritvah za prevzem obveznosti, šteti nad letnimi zgornjimi mejami plačil v večletnem finančnem okviru;

Pogojevanje za zagotovitev temeljnih pravic EU

53. vztraja, da bi morale vse države prevzeti poln delež odgovornosti v okviru begunske krize in ravnati v skladu s sklepom o mehanizmu za namenske prerazporeditve; poziva Komisijo, naj uvede mehanizem finančnih bonusov in malusov glede tega, ali države članice izpolnjujejo svoje obveznosti v okviru ukrepov, ki jih sprejme EU, ali ne; vztraja, da bi se moral vsak finančni prispevek, plačan kot kazen za državo članico, ki ne spoštuje teh ukrepov, vrniti v proračun EU kot dodaten prihodek;

Izredni prihodki

54. je trdno prepričan, da bi bilo treba presežek, ki je posledica premajhne porabe proračuna EU ali kazni, ki so bile naložene podjetjem zaradi kršitev konkurenčnega prava EU, vključiti v proračun EU kot dodaten prihodek, brez ustrezne prilagoditve prispevkov iz BND; meni, da bi ta ukrep pomagal znatno olajšati težave s plačili v proračunu EU; poziva Komisijo, naj v zvezi s tem pripravi ustrezne zakonodajne predloge;
55. meni, da bi morala biti v proračunu EU ponovno na voljo sprostitev odobritev v vseh razdelkih, ki bi izhajala iz popolnega ali delnega neizvajanja ukrepov, za katere so bile odobritve namenjene, proračunski organ pa bi jo moral uporabiti v okviru letnega proračunskega postopka; je trdno prepričan, da bi morala takšna določba glede na trenutne omejitve, ki vplivajo na proračun EU, in dodatne potrebe po financiranju, s katerimi se sooča Unija, veljati tudi za sprostitev, ki izhajajo iz izvajanja programov v obdobju 2007–2013, na primer iz zaključka programov kohezijske politike; poziva Komisijo, naj v zvezi s tem pripravi ustrezne zakonodajne predloge;

Določbe o prožnosti in posebni instrumenti

56. poudarja, da že sama pogostost in raven uporabe posebnih instrumentov večletnega finančnega okvira v zadnjih dveh letih brez dvoma dokazujeta vrednost določb o prožnosti in prožnih mehanizmov iz uredbe o večletnem finančnem okviru; poudarja dolgoletno stališče Parlamenta, da bi morala prožnost omogočati najučinkovitejšo uporabo skupnih zgornjih mej večletnega finančnega okvira za obveznosti in plačila;
57. zato meni, da bi morali z vmesno revizijo uredbe o večletnem finančnem okviru odpraviti več ovir in omejitev, ki jih je Svet v času sprejetja večletnega finančnega okvira uvedel za določbe o prožnosti; zlasti meni, da je treba razveljaviti omejitve glede prenosa neporabljenih sredstev in razlik, in sicer z določitvijo letnih zgornjih mej (skupna razlika v okviru zgornje meje za plačila) ali pa z uvedbo časovnih omejitev (skupna razlika v okviru obveznosti); meni, da glede na sedanje proračunske omejitve v več razdelkih ne bi smeli določati specifičnega področja uporabe za uporabo sredstev v okviru skupne razlike v okviru zgornje meje za obveznosti;
58. zlasti poudarja, da je bil leta 2016 porabljen celoten znesek instrumenta prilagodljivosti; ugotavlja, da ta instrument omogoča financiranje jasno opredeljenih odhodkov, ki ne morejo biti financirani v okviru zgornje meje enega ali več razdelkov ter niso povezani z nobeno posebno politiko EU; zato meni, da zagotavlja resnično prožnost v proračunu EU, zlasti v primeru večje krize; v skladu s tem poziva, naj se sredstva zanj znatno povešajo do letne dodelitve 2 milijard EUR, in poudarja, da je ta znesek v proračun vključen le, če se proračunski organ odloči uporabiti ta instrument; opozarja, da instrument prilagodljivosti ni povezan z nobenim posebnim področjem politike in se lahko uporabi za kateri koli namen, če se to zdi potrebno;
59. izpostavlja vlogo rezerve za nujno pomoč pri zagotavljanju hitrega odziva na posebne potrebe tretjih držav po pomoči za nepredvidene dogodke in poudarja, da je ta posebno pomembna v sedanjih razmerah; poziva, naj se njena finančna sredstva znatno zvišajo do letne dodelitve 1 milijarde EUR;
60. ugotavlja, da za posebne instrumente iz večletnega finančnega okvira veljajo različna pravila glede obdobja za prenos neporabljenih odobritev, zlasti za instrument

prilagodljivosti, rezervo za nujno pomoč, Solidarnostni sklad Evropske unije in Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji; poziva, naj se ta pravila uskladijo, da bo za te instrumente lahko veljalo splošno pravilo $N + 3$;

61. poseben pomen pripisuje varnostni rezervi, ki je skrajna možnost za odziv na nepredvidene okoliščine; poudarja, da je po mnenju Komisije to edini posebni instrument, ki se lahko uporabi le za odobritve plačil in tako prepreči plačilno krizo v proračunu EU kot leta 2014; obžaluje, da je v nasprotju s prejšnjim obdobjem v uredbi o večletnem finančnem okviru določena obvezna izravnava odobritev; je trdno prepričan, da ta zahteva ustvarja nevzdržne razmere, zaradi katerih se bodo letni zneski za zgornjo mejo večletnega finančnega okvira v zadnjih letih obdobja dejansko znižale, to pa bo ustvarilo dodaten pritisk na proračun EU; poudarja, da je varnostna rezerva v vsakem primeru skrajna možnost, o njeni uporabi pa skupaj sprejmeta dogovor obe veji proračunskega organa; zato poziva, naj se pravilo o obvezni izravnavi takoj odpravi z retroaktivnim učinkom, največji letni znesek pa poveča na 0,05 % BND EU;

Nadaljnja obravnava mednarodnih sporazumov o okoljskih spremembah

62. opaža, da je sporazum COP21, sklenjen v Parizu, univerzalen, dinamičen in diferenciran sporazum za soočanje z izzivom podnebnih sprememb; poudarja, da je treba v skladu s tem sporazumom nameniti sredstva EU za podporo podnebnim ukrepom v državah v razvoju; poudarja, da morajo vsa sredstva za morebitne ukrepe, ki izvirajo iz sporazuma COP21, dopolnjevati sedanjo porabo za podnebne ukrepe, in poziva Komisijo, naj pravočasno pred revizijo predstavi izvedbeno strategijo in prvo oceno morebitnih učinkov sporazuma COP21 na proračun EU; prav tako poudarja, da je revizija večletnega finančnega okvira odlična priložnost, s katero bi bilo mogoče zagotoviti uresničitev cilja 20 % porabe za podnebne ukrepe in omogočiti morebitno povečanje te meje v skladu z mednarodnimi zavezami, ki jih je EU sprejela na konferenci COP21; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo mehanizem vključevanja podnebnih ukrepov v celoti deloval in da se bo izboljšal sedanji način spremljanja porabe; prav tako opozarja, da je EU zavezana tudi izvajanju strateškega načrta za biotsko raznovrstnost iz Konvencije Združenih narodov, in poudarja, da bi morala nameniti dovolj sredstev za uresničitev zavez v zvezi s tem;

Poenostavitev

63. meni, da je vmesni pregled/revizija odlična priložnost za prvo ocenjevanje in ovrednotenje delovanja teh politik in programov EU, pa tudi delovanja določb in posebnih instrumentov večletnega finančnega okvira za prožnost, in pričakuje, da bo Komisija pripravila analizo, v kateri bo opredelila pomanjkljivosti sedanjega sistema izvajanja; posebno pozornost namenja oceni učinka na proces izvajanja novih elementov, uvedenih v sedanjem programskem obdobju, kot so predhodne pogojenosti v okviru kohezijske politike; meni, da bi bilo treba pri vmesnem pregledu/reviziji večletnega okvira obravnavati tudi učinkovitost dodeljenih sredstev pri uresničevanju zadanih ciljev; poziva Komisijo, naj pripravi konkretne predloge za obravnavo morebitnih pomanjkljivosti ter izboljšanje in racionalizacijo okolja za izvajanje v preostalih letih sedanjega večletnega finančnega okvira, da bi zagotovila najučinkovitejšo uporabo zelo omejenih finančnih sredstev ter zmanjšala upravno breme za upravičence;

Načela priprave proračuna na osnovi uspešnosti / Proračun, osredotočen na rezultate

64. poudarja, kako pomembno je pokazati dodano vrednost izvrševanja proračuna EU, in podpira, da se kultura usmerjenosti v rezultate postavi v samo središče porabe EU; poudarja, da bi morale, kjer je to mogoče, ocene glede uspešnosti in rezultatov postati ključno načelo, in izpostavlja, da je to načelo še posebej primerno za programe, osredotočene na inovacije; priznava delo Komisije v okviru pobude za proračun EU, osredotočen na rezultate, ki jo je treba še dodatno razviti, in pričakuje rezultate dela medinstitucionalne strokovne delovne skupine za pripravo proračuna na podlagi rezultatov; meni, da bi utegnil tak pristop povečati učinkovitost slabo delujočih programov; poudarja pa, da tehnične ali programske pomanjkljivosti ne smejo privedi do zmanjšanja proračuna EU ali opustitve političnih prednostnih nalog, ter meni, da zgolj z učinkovitejšo porabo ne bo mogoče rešiti težave pomanjkanja finančnih sredstev za nujne in čedalje večje potrebe; spominja Komisijo, da mora biti Parlament ko ena od vej proračunskega organa sodelovati pri pripravi strategije Komisije v zvezi s tem;

Finančni instrumenti

65. potrjuje večjo vlogo finančnih instrumentov v proračunu Unije kot dopolnilno obliko financiranja v primerjavi s subvencijami in nepovratnimi sredstvi; priznava potencial teh instrumentov na področju povečanja finančnega in posledično tudi političnega vpliva proračuna Unije; kljub temu poudarja, da preusmeritev s tradicionalnega financiranja na inovativnejše instrumente ni priporočljiva na vseh področjih politike, saj niso vse politike povsem tržno usmerjene; poudarja, da so finančni instrumenti alternativen in dopolnilen način financiranja in da jih ne bi smeli uporabljati za projekte, ki bi jim lahko koristila samo uporaba nepovratnih sredstev, kar še posebej velja za manj razvite regije;
66. poziva Komisijo, naj v teku vmesnega pregleda/revizije izvede poglobljeno analizo uporabe finančnih instrumentov od začetka tekočega programskega obdobja; poudarja, da pri ocenjevanju finančnega instrumenta razsežnost vzvoda ne more biti edino merilo ocenjevanja; v zvezi s tem opozarja na pomembnost načela dodatnosti in ocene prispevka k uresničevanju političnih ciljev EU;
67. spodbuja Komisijo, naj opredeli vsa področja politike EU, na katerih bi bilo mogoče nepovratna sredstva kombinirati s finančnimi instrumenti, ter naj razmisli o ustreznem ravnovesju med obema; je trdno prepričan, da bi možnost kombiniranja različnih virov EU v okviru pravil harmoniziranega upravljanja pripomogla k optimizaciji sinergij med razpoložljivimi viri financiranja na ravni EU; poudarja, da večja uporaba finančnih instrumentov ne bi smela povzročiti zmanjšanja proračuna Unije; opozarja, da je Parlament že večkrat pozval k večji preglednosti in demokratičnemu nadzoru pri izvajanju finančnih instrumentov, ki se podpirajo s proračunom Unije;

B. Ugotovitve Parlamenta glede večletnega finančnega okvira po letu 2020

68. opozarja, da mora Komisija v skladu s členom 25 uredbe o večletnem finančnem okviru predlog novega večletnega finančnega okvira predložiti pred 1. januarjem 2018; zato poudarja, da je treba o več ključnih elementih naslednjega večletnega finančnega okvira razpravljati že v okviru bližajočega se pregleda/revizije;
69. meni, da morajo glavne prednostne naloge, ki jih je treba obravnavati, vključevati prilagoditve v zvezi s trajanjem večletnega finančnega okvira, temeljito reformo sistema virov lastnih sredstev, večji poudarek na enotnosti proračuna in večjo prožnost

proračuna; je poleg tega prepričan, da je treba pregledati oblike postopka odločanja, da bi zagotovili demokratično legitimnost in skladnost z določbami Pogodbe;

70. opozarja, da je treba pri oblikovanju in izvajanju proračuna Unije spoštovati proračunska načela enotnosti, točnosti, enoletnosti, ravnotežja, univerzalnosti, specifikacije, dobrega finančnega poslovanja in preglednosti;
71. poudarja, da je bistveni element težav pri dogovarjanju držav članic o večletnem finančnem okviru, da se osredotočajo predvsem na neto salde; ponavlja svoje stališče, da proračun Unije ni le igra z ničelno vsoto, ampak pomemben sprožilec konvergence in izraz skupnih politik, ki ustvarjajo kolektivno dodano vrednost; zato poziva države članice, naj spremenijo svoje dojemanje proračuna Unije in svoj pristop k njemu, in sicer da se velikost proračuna določi na podlagi temeljite ocene finančnih potreb, ki izhajajo iz pravnih obveznosti Unije, njenih političnih ciljev, ki so določeni v njenih programih in politikah, ter mednarodnih zavez, da se ne bodo ponovno znašle na mrtvi točki, ki bo Unijo zgolj še bolj oddaljila od njenih državljanov; v skladu s tem poziva Komisijo, naj izvede študijo o prihrankih na nacionalni ravni, ki so jih države članice dosegle z ukrepi politike, financiranimi na ravni EU;
72. opozarja, da bi bilo treba s političnega vidika nujno vzpostaviti postopek odločanja, s katerim bi se zagotovila razpoložljivost potrebnih finančnih sredstev bodisi na ravni EU bodisi na nacionalni ravni, da bi se doseglo polno izvajanje političnih odločitev Evropskega sveta;

Trajanje

73. opozarja, da so se vse tri institucije v skladu z uvodno izjavo 3 uredbe o večletnem finančnem okviru dogovorile, da bodo v okviru pregleda/revizije skupaj proučile vprašanje najprimernejšega trajanja; ponavlja svoje stališče, da je treba trajanje večletnega finančnega okvira uskladiti s političnim ciklom Parlamenta in Komisije, s čimer bi evropske volitve postale forum za razpravo o prihodnji prednostni porabi sredstev;
74. kljub temu poudarja, da je zlasti za programe v okviru deljenega upravljanja na področju kohezijske politike in razvoja podeželja bistvena dolgoročnejša predvidljivost, saj je za dogovore o področni zakonodaji in operativnih programih na nacionalni in regionalni ravni potrebnega veliko časa;
75. meni, da bi se bilo treba zaradi hitro spreminjajočih se političnih razmer in zagotavljanja večje prožnosti o nekaterih elementih večletnega finančnega okvira dogovoriti za pet let, o drugih, zlasti tistih, ki so povezani s programi, pri katerih je potrebno dolgoročneje načrtovanje, in/ali politikami, za katere so predvideni zapleteni postopki za vzpostavitev sistemov izvajanja, na primer za kohezijsko politiko ali razvoj podeželja, pa bi se bilo treba dogovoriti za obdobje 5 + 5 let z obvezno vmesno revizijo;

Reforma sistema virov lastnih sredstev

76. poudarja, da je potrebna popolna reforma sistema virov lastnih sredstev, pri kateri je treba upoštevati vodilna načela preprostosti, poštenosti in preglednosti; zato do konca leta 2016 pričakuje ambiciozno končno poročilo delovne skupine na visoki ravni za lastna sredstva, do konca leta 2017 pa enako ambiciozen zakonodajni sveženj Komisije

v zvezi z lastnimi sredstvi od leta 2021;

77. poudarja, da je treba zmanjšati delež prispevkov iz BND v proračun Unije, da bi preprečili pristop pravičnega povračila, ki ga uporabljajo države članice; poudarja, da bi s tem zmanjšali breme za državne blagajne, ta sredstva pa bi bila na voljo nacionalnim proračunom držav članic; opozarja, da so sedanja lastna sredstva iz DDV prezapletena in da v bistvu gre za drugi prispevek iz BND, zato poziva, naj se ta lastna sredstva bistveno spremenijo ali v celoti ukinejo; meni, da morajo prispevki iz BND kljub temu ostati element proračuna, saj morajo delovati kot izravnalni prispevki;
78. poziva, naj se uvede eno novo lastno sredstvo ali več, ki je po možnosti jasno povezano z evropskimi politikami, ki ustvarjajo dodano vrednost; je seznanjen s tem, da je delovna skupina na visoki ravni že razpravljala o številnih morebitnih novih lastnih sredstvih, kot so reformiran DDV, davek na finančne transakcije, izdajanje bankovcev ECB, reformiran sistem EU za trgovanje z emisijami in obdavčitev ogljika, obdavčitev prometa, davek od dohodkov pravnih oseb, obdavčitev električne energije ali obdavčitev digitalnih medijev; nestrpno pričakuje priporočila skupine na visoki ravni, da bo mogoče nadaljevati in pripraviti stališče Parlamenta v zvezi s tem; glede na to poziva, naj se postopoma odpravijo vse oblike popustov;

Enotnost proračuna

79. poudarja pomen načela enotnosti proračuna in opozarja, da je treba v skladu s členom 310(1) PDEU v proračunu prikazati vse postavke prihodkov in odhodkov Unije; je zaskrbljen zaradi nedavnega premika od metode Skupnosti na medvladno odločanje, ki se od leta 2014 opaža pri vzpostavitvi skrbniškega sklada Bêkou za Srednjeafriško republiko, regionalnega skrbniškega sklada Madad za odziv na krizo v Siriji, nujnega skrbniškega sklada EU za Afriko in instrumenta za begunce v Turčiji; poudarja, da ta oblika financiranja pomeni prerazporeditev skladov v okviru obstoječih večletnih finančnih programov, o katerih so se pogajale in dogovorile tri institucije; opozarja, da to ogroža demokratično odgovornost, saj je bil Parlament izključen iz vzpostavljanja teh skladov;
80. poudarja, da Parlament in Svet proračun Unije v skladu s Pogodbo pripravita enakopravno kot dve veji proračunskega organa; poleg tega meni, da je popoln parlamentarni nadzor nad vsemi odhodki bistveni element vse porabe EU; poziva Komisijo, naj ohrani enotnost proračuna in jo pri predlaganju novih političnih pobud upošteva kot vodilno načelo;
81. ponavlja svoje dolgoletno stališče, da bi bilo treba Evropski razvojni sklad (ERS) od leta 2021 vključiti v proračun Unije ter hkrati zagotoviti financiranje mirovne pomoči za Afriko in dejavnosti, povezanih z varnostjo;
82. poudarja, da vključitev Evropskega razvojnega sklada ali ad-hoc instrumentov v proračun EU pomeni, da se njihova finančna sredstva prištejejo k zgornjim mejam večletnega finančnega okvira, ki jih bo treba ustrezno revidirati, da se ne bi ogrozilo financiranje drugih politik in programov EU;

Večja prožnost

83. poudarja, da toga struktura proračuna Unije proračunskemu organu preprečuje, da bi se

ustrezno odzval na spreminjajoče se okoliščine; zato poziva, naj bo naslednji večletni finančni okvir prožnejši, zlasti med razdelki v obliki prožnosti neporabljenih rezerv in med leti, da bi čim boljše izkoristili zgornje meje večletnega finančnega okvira;

84. poudarja, da se mora Unija prožno odzivati na spreminjajoče se okoliščine, ne da bi to vplivalo na dogovorjeno načrtovanje programov, poleg tega pa se mora hitro odzivati na nastajajoče krize, kot je sedanja migracijska kriza; zato poziva, naj se poleg že obstoječih posebnih instrumentov v sklopu večletnega finančnega okvira znotraj proračuna Unije vzpostavi stalna krizna rezerva EU, s čimer bi preprečili ad hoc rešitve, kot je ustanovitev skrbniških skladov; poudarja, da bi se moral tak mehanizem, namenjen odzivanju na krize in nepredvidene okoliščine, že zaradi svoje narave izvajati kot nov instrument večletnega finančnega okvira in ga ne bi smeli upoštevati pri njegovih zgornjih mejah;

Postopek odločanja

85. opozarja na kritično stališče Parlamenta glede načina izvedbe postopka, ki je prevedel do sprejetja uredbe o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020; opozarja, da je za sprejetje uredbe potrebna odobritev Parlamenta; zato poudarja, da mora biti Parlament že od začetka popolnoma vključen v ustrezna pogajanja; meni, da bi morale institucije EU formalizirati oblike naslednjega postopka za večletni finančni okvir z dogovorom med vmesnim pregledom/revizijo večletnega finančnega okvira, ki bi moral upoštevati pomanjkljivosti prejšnjih pogajanj ter v celoti zaščititi vlogo in prerogative Parlamenta iz Pogodb; meni, da bi morale biti te oblike nazadnje vključene v medinstitucionalni sporazum kot v primeru letnega proračunskega postopka;
86. meni, da zahteva glede soglasja pri sprejetju uredbe o večletnem finančnem okviru resnično ovira postopek; v zvezi s tem poziva Evropski svet, naj uporabi premostitveno klavzulo iz člena 312(2) PDEU, da bi se uredba o večletnem finančnem okviru lahko sprejela s kvalificirano večino; poleg tega opozarja, da se lahko uporabi tudi splošna premostitvena klavzula iz člena 48(7) PEU, v skladu s katero se lahko uporabi redni zakonodajni postopek; poudarja, da bi bil prehod na glasovanje o sprejetju uredbe o večletnem finančnem okviru s kvalificirano večino v skladu s postopkom odločanja, ki se uporablja za sprejetje tako rekoč vseh večletnih programov EU in tudi za letni postopek za sprejetje proračuna EU;
87. opozarja, da Evropski svet v skladu s pogodbo nima pravice do izvajanja zakonodajnih funkcij; v zvezi s tem ponovno odločno ugovarja vmešavanju Evropskega sveta v zakonodajo med zadnjimi pogajanjimi o večletnem finančnem okviru; zahteva, naj se Evropski svet omeji na svoje naloge, kot so določene v pogodbi, in naj ne posega v spremembe politike, v zvezi s katerimi se odločitve sprejmejo po rednega zakonodajnem postopku, ter tako spoštuje zakonodajne pristojnosti Parlamenta v okviru soodločanja;
88. vztraja, da bi bilo treba zakonodajni postopek za sprejetje prihodnjega večletnega finančnega okvira zaključiti do konca leta 2018 po obsežnih pogajanjih med Parlamentom in Svetom; poudarja, da bo pravočasni dogovor o večletnem finančnem okviru omogočil, da se bodo hitro sprejele vse sektorske uredbe in da se bodo lahko novi programi začeli izvajati brez odlašanja 1. januarja 2021; poudarja, kako pomembno je boljše obveščati nacionalne parlamente in evropske državljane o izzivih naslednjega večletnega finančnega okvira, po potrebi z organizacijo medinstitucionalne in

medparlamentarne konference;

o

o o

89. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter drugim institucijam in organom, ki jih to zadeva, ter vladam in parlamentom držav članic.